

06-10-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นครูและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน การศึกษานี้เป็นไปสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้ และดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คำถาม: บนพื้นฐานอะไรที่อาณาจักรยุคทองได้รับการก่อตั้งขึ้น?

คำตอบ: บนพื้นฐานว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหนในยุคบรรจบพบกัน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและผู้ที่มิได้ของดาวพลูโตอยู่เหนือพวกเขาจะเข้าไปสู่สุริยวงค์ ผู้ที่ไม่ศึกษาและผู้ที่ไม่ทำงานรับใช้นั้นมีกลางของบุด (ขาดปัญญา) อยู่เหนือพวกเขา และพวกเขาก็เป็นเหมือนบุดดู (คนโง่เขลา) พวกเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ปวงประชาที่สูงส่ง รวมทั้งสาวใช้และคนรับใช้ ฯลฯ ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของการที่ลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไรในปัจจุบัน

โอม ซานติ พ่อทางจิต นั่นคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นที่และอธิบายให้แก่ลูกๆทางจิต ลูกดวงวิญญาณ พ่อทางจิตเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียว ท่านหนึ่งที่และอธิบายแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดถึง “ตรีมูรติบราห์มา” ลูกๆบราห์มินจะไม่พูดถึงนี้ ลูกพูดถึงตรีมูรติชีวา นั่นคือ ชีวาผู้สร้างบราห์มา วิษณุ และชางกา ไม่มีความหมายในการพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา” ผู้สร้างเทพทั้งสามเหล่านี้คือชีวา เหตุนี้เองจึงพูดว่าตรีมูรติชีวา มีผู้สร้างเดียวและที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียว ทุกคนมีพ่อทางร่างของตนเอง ในเวลานี้ทุกคนได้กลายเป็นลูกๆของชีวาบาบา ลูกๆ รู้ว่าเราดวงวิญญาณไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และดังนั้นเราจึงมีพ่อที่มีขีดจำกัด 84 คน ในยุคทองพ่อแม่ไม่ได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เป็นเวลาที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับยุคทอง เป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ที่นั่น ลูกๆทั้งหมดของราชวงศ์อื่นๆจะได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อทางร่าง แม้กระนั้นก็มีความสุขมากมายที่นั่น ในเวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกของความทุกข์ที่สม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ ที่นั่นที่หนทางแห่งบาปเริ่มต้นขึ้น ความทุกข์ก็เริ่มขึ้น อธิบายแก่ใครก็ตามที่มาว่า: ลูกมีสองพ่อ ลูกใช้ 84 ชาติเกิด และดังนั้นลูกจึงมีพ่อที่มีขีดจำกัด 84 คน ลูกมีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้น สติปัญญาของลูกๆมีความเข้าใจว่าโลกที่ไม่มีตัวตนคืออะไร โลกที่ไม่มีตัวตนที่ลูกแสดงในรูปภาพควรเป็นภาพขนาดใหญ่ที่มีดวงวิญญาณแสนเล็กที่เปล่งประกายเหมือนดวงดาว เช่นที่ก่อนหน้านี้ลูกเคยทำพวงมาลัยหิ้งห้อย ในท่านองเดียวกันลูกควรทำภาพโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นเช่นนั้นด้วย เมื่อลูกฉายโพรเจกเตอร์ ก็ให้แสดงภาพของโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นแบบนั้นเช่นกัน ถ้าภาพต้นไม้นั้นใหญ่ ก็จะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น จะเป็นการง่ายสำหรับลูกๆที่จะเข้าใจ นี่คือนามที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่กำลังก่อตั้งชุมชนเทพผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกคือบราห์มิน แล้วลูกจะกลายเป็นเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานี้ทุกคนมีลักษณะนิสัยเช่นปีศาจ นั่นเรียกว่าช็อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจ ความทุกข์เริ่มต้นด้วยหนทางบาป ไม่ใช่ว่าลูกไม่มีความสุขที่ที่ลูกกลับมาหาใจประธาน ไม่เลย องค์ของลูกค่อยๆ ลดลงทีละน้อย ภาพหลักคือภาพตรีมูรติวงจร และโลกสวรรค์และนรก เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ก่อน ในภาพต้นไม้มิได้คำอธิบายชัดเจนของครึ่งวงจรและอีกครึ่งของวงจร เมื่อได้ทำอย่างถูกต้องแล้ว พวกเขาก็จะสามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ อย่างแน่นอนลูกจำเป็นต้องอธิบายภาพตรีมูรติช้าแล้วช้าเล่า นี่คือนามที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่มีตัวตนผู้ที่ทุกคนจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

ของเรา ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ ในยุคทองไม่มีความจำเป็นที่ต้องจดจำท่าน นั่นคือดินแดนแห่งความสุข เทพเฝ้าแต่กลับมาเกิดใหม่ ไม่มีใครรู้อะไรเช่นกัน ลูกรู้ว่าจากการมีสภาพที่สาโทประธาน เราไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโมอย่างไร ดวงวิญญาณมีอัลลอยปะปนอยู่ในนั้น ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกต้องเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก สิ่งเหล่านี้ลูกบันทึกในเราดวงวิญญาณอย่างลูกต้องแม่นยำ ดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นมียบทบาททั้งหมดบันทึกอยู่ภายใน นี่คือนั่นสิ่งที่ลึกซึ้งที่สุดที่ต้องเข้าใจ ไม่มีมนุษย์ ผู้รู้ หรือชั้นยาสีสามารถมีสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของเขา แม้ว่าพวกเขาพูดถึงการแสดง แต่การแสดงไม่ใช่ละคร นี่คือนั่นละคร ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่ได้มีละครหรือภาพยนตร์ ฯลฯ ในตอนแรกพวกเขาเพียงแต่มีหนังเงียบ ในขณะที่เวลานี้พวกเขามีภาพยนตร์ “ทอล์คกี้” (มีเสียง) เราดวงวิญญาณก็เข้ามาสู่ “ทอล์คกี้” (มีเสียง) จากความเงียบสงบ เราไปจาก “ทอล์คกี้” (มีเสียง) สู่ “มูฟวี่” (การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง) และแล้วเราก็ไปสู่ความเงียบสงบ เหตุนี้เองลูกๆจึงได้รับการบอกไม่ให้พูดมากเกินไป ผู้คนที่สูงศักดิ์นั้นพูดอย่างนุ่มนวลแผ่วเบามาก ลูกต้องไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พอได้อธิบายความรู้ของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแก่ลูกแล้ว นี่คือนั่นโลกของ “ทอล์คกี้” (มีเสียง) และนั่นคือนั่นโลกของ “มูฟวี่” (การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง) ที่นั่นลูกพูดกับพระเจ้า ที่นั่นมีรูปแบบของแสงสีขาวแต่ไม่มีเสียง พวกเขาเข้าใจกันและกันด้วยภาษา “มูฟวี่” (การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง) เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่ความเงียบสงบผ่าน “มูฟวี่” (การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง) พอพูดว่า: ก่อนอื่นพ่อต้องสร้างโลกที่ละเอียดอ่อน แล้วจึงสร้างโลกที่มีตัวตน มีการจดจำว่า: โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน ผู้คนไม่แม้กระทั่งรู้ว่า บราห์มา วิษณุ และชางก้า เป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีโลกที่นั่น เพียงบราห์มา วิษณุ และชางก้าเท่านั้นที่มองเห็นได้ที่นั้น ลูกมองเห็นวิษณุที่มี 4 แขน สิ่งนี้แสดงว่านี่คือหนทางของครอบครัว ชั้นยาสีเป็นของหนทางของการแยกตัว นั่นด้วยก็อยู่ในละครที่พ่อพูดถึงและอธิบายให้แก่ลูก พ่อพูดว่า: สิ่งหลักคือ “มานมานะบาฟ” ที่เหลือทั้งหมดเป็นรายละเอียด ต้องใช้เวลาที่จะเข้าใจสิ่งนั้น โดยสรุปแล้วมีเมล็ดและต้นไม้ เมื่อลูกมองดูที่เมล็ด สติปัญญาของลูกสามารถนึกภาพของต้นไม้ทั้งต้นได้ พ่อคือเมล็ดและท่านมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้และวงจรโลก คำอธิบายของวงจรโลกแตกต่างจากคำอธิบายของต้นไม้ ภาพลักษณ์เหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกแสดงไว้ในรูปภาพของต้นไม้ เมื่อลูกแสดงภาพต้นไม้แก่ใครก็ตามของศาสนาอื่น เขาจะสามารถเข้าใจว่าเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ เมื่อครั้งที่เคยเป็นเวลาของบาร์ตโบราณ ก็มีเพียงแต่เหล่าเทพ เพราะทุกคนอื่นอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกรู้จักทั้งเมล็ดและต้นไม้ ผู้เป็นเมล็ดนั้นอยู่ข้างบนและท่านถูกเรียกว่าเจ้าแห่งต้นไม้ เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ และดังนั้นลูกมีกลางของดาวพลุห์สอยเหนือลูก ผู้ที่เป็นของพ่อ กล่าวได้ว่ามีกลางของดาวพลุห์สอยเหนือพวกเขา แล้วก็กลางของดาวศุกร์ (shukra การชอบคุณ) แล้วก็กลางของบุด (ชาดปัญญา) ผู้ที่มีกลางของดาวพลุห์สอยเหนือพวกเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้ที่มีกลางของบุดกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา พวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ถ้าพวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อ พวกเขาเป็นบุดดู (คนโง่เขลา) และในสิ่งนั้นเช่นกัน พวกเขาถึงต่างลำดับกันไป บางคนกลายเป็นปวงประชาที่สูงส่ง และคนอื่นก็เป็นปวงประชาที่ต่ำกว่า มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างปวงประชาที่มั่งคั่งและสาวใช้และคนรับใช้ของพวกเขา ทุกสิ่งขึ้นกับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากแค่ไหน การศึกษาก็มีสาโทกุณี ราโจกุณี และทาโมกุณีด้วยเช่นกัน อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ผู้ที่ฉลาดนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ต้นไม้ทั้งต้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เป็นด้วยการศึกษาเท่านั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นครูหรือนักกฎหมายได้ แล้วครูก็สอนผู้อื่น ทุกคนศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่เพียงการศึกษาเดียว: บ้างศึกษาและกลับมาสูงส่ง ขณะที่คนอื่นก็กลายเป็นครูที่นั่น (ณ สถานที่ที่พวกเขาได้ศึกษา) พวกเขาสอนสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ศึกษามา เวลานี้ลูกก็กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน บางคนศึกษาและกลายเป็นครู พวกเขาเองพูดว่า เป็นหน้าที่ของครูที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเอง ถ้าลูกไม่กลายเป็นครู ลูกจะให้ประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? เวลาเหลือน้อยมาก และลูกจะเฝ้าแต่ศึกษาจนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น แล้วการศึกษาของลูกก็จะจบสิ้นลง แล้วหลังจาก 5000 ปี บาบาก็จะมาและสอนลูกอีกครั้ง การศึกษานี้จะไม่ดำเนินต่อไปเป็นเวลา

หลายร้อยหลายพันปี การศึกษานี้เพียงเป็นไปสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้เท่านั้น ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนแล้วก็สอน ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นครูได้ ถ้าทุกคนจะกลายเป็นครู หลายคนก็จะได้รับสถานภาพที่สูงสิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ก่อนอื่นให้คำแนะนำของพ่อทั้งสองแก่ใครก็ตามที่มา เมื่อลูกมีรูปภาพนี้ พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ดี อย่างแน่นอนลูกควรมีรูปภาพของตรีมูรติอยู่กับลูก ผู้เดียวนั้นคือชีพบบา และนี่คือประชาบิดาบรรพมา ผู้เป็นปิตุทของทุกคน ดังนั้นท่านต้องได้มาก่อนหน้านี้อย่างแน่นอน บรรพมาอยู่เบื้องหน้าทุกคน เวลานี้สิ่งสร้างกำลังถูกสร้างขึ้นผ่านเขา เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบรรพมาแล้วลูกบรรพมาก็จะกลายเป็นเทพ ต้นไม้ของบรรพมามีขนาดเล็ก มีเทพน้อยมาก แล้วจำนวนของพวกเขาจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ต้นไม้ใหม่ของลูกกำลังถูกก่อตั้ง ดวงวิญญาณของศาสนาอื่นลงมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่มีเรื่องของการตกต่ำ ต้นไม้ใหม่ของลูกกำลังถูกสร้างขึ้น มาโดยด้วยเช่นกันอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องกลับมาหาโศปราชฐานจากหาโศปราชฐาน ลูกต้องถูกโยกย้ายเพราะโลกกำลังเปลี่ยนแปลง และเหตุนี้เองจึงต้องใช้ความเพียรพยายาม ศาสนาเทพกำลังได้รับการก่อตั้งที่นี่ในยุคบรรพมาพบกัน ลูกได้แสดงให้เห็นเช่นกันว่ายุคทองยาวนานแค่ไหน และยุคทองกลายเป็นยุคเหล็กอย่างไร ในยุคเหล็กทุกคนต้องกลับมาหาโศปราชฐาน เป็นเพียงเมื่อลูกกลับมาหาโศปราชฐานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาหาโศปราชฐาน ลูกเคยหาโศปราชฐาน และแล้วอัลลอยก็เฝ้าแต่ปะปนเข้าไปในตัวลูก เวลานี้ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณใหม่ได้ลงมา และใช้สองหรือสามชาติเกิด อัลลอยก็จะปะปนเข้าไปในตัวเขาอย่างรวดเร็วมาก ในช่วงเวลาสั้นๆนั้น ดวงวิญญาณนั้นจะมีประสบการณ์ของความทุกข์และความสุข บางดวงวิญญาณมีเพียงหนึ่งชาติเกิด เมื่อดวงวิญญาณหยุดลงมา การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น แล้วดวงวิญญาณทั้งหมดจะต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญกลับบ้านไปพร้อมกัน แล้วดวงวิญญาณบุญก็ลงมา ทุกสิ่งเปลี่ยนแปลงในยุคบรรพมาพบกัน ดังนั้นลูกๆควรเก็บละครทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้ทั้งหมด ท่านพูดว่า: พ่อมาและบอกความลับทั้งหมดของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลกแก่ลูก พ่อไม่ได้พูดความรู้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพ่อ พ่อก็ให้นิมิตรแก่พวกเขา บทบาทของพ่อเริ่มต้นเช่นกันเมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น พ่อคงอยู่ในสภาพปลดเกษียณในยุคทองและยุคเงิน จะมีอะไรอีกสำหรับพ่อที่จะต้องทำในเมื่อพ่อได้ส่งลูกๆไปสู่ความสุขแล้ว? พ่อเพียงแค่ปลดเกษียณ ระบบของการปลดเกษียณ (การมีกูรู) อยู่ในบาร์ดเท่านั้น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: พ่ออยู่ในสภาพปลดเกษียณ เพียงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเท่านั้นมาในฐานะกูรู และพาเราไปสู่สภาพปลดเกษียณ ผู้คนแสวงหาความเป็นมิตรของกูรูเพื่อที่จะพบพระเจ้า พวกเขาศึกษาคัมภีร์ ไปจาริกแสวงบุญ และอาบน้ำในแม่น้ำคงคา แต่พวกเขาไม่พบสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกๆได้พบพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดแล้ว ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ นำลูกออกมาจากอาณาจักรของราวัน และส่งลูกไปยังอาณาจักรของราม พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ของราวัน และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ปลดปล่อย ในยุคทองเป็นอาณาจักรของราม และดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะเข้าไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครรู้ว่าศาสนาของตนเอง แต่ละดวงวิญญาณนั้น คือความสงบ เป็นหลังจากที่ดวงวิญญาณได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาที่พวกเขากลับมาไม่สงบ และดังนั้นพวกเขาจึงจดจำความสงบนั้น ดังเดิมดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ เวลานี้ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันต้องการความสงบ จิตใจของฉันต้องการความสงบ ได้มีการอธิบายว่าแต่ละดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญา ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ แล้วพวกเขาก็มาที่นี่เพื่อทำการกระทำ พวกเขาจะสามารถมีประสบการณ์ของความสงบที่นี่ได้อย่างไร? นี่คือนิมิตรแห่งความไม่สงบ ในยุคทองมีทั้งความสงบและความสุข มีความบริสุทธิ์และความเจริญรุ่งเรือง พ่ออธิบายว่า ลูกได้เคยมีความสุข ความสงบ ความเจริญรุ่งเรืองทุกอย่างอย่างมาก เวลานี้ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาในวงจรที่แล้ว จะพยายามที่จะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก แม้ว่าบางคนมาทีหลัง พวกเขาจะสามารถไปข้างหน้าคนเก่าๆได้อย่างรวดเร็ว ผู้ที่มาจนถึงเวลาสุดท้ายจะได้รับประเด็นที่ดีกว่า เพราะการศึกษานี้มันง่ายขึ้นในแต่ละวัน พวกเขาเห็นว่า พวกเขาได้เข้าใจทุกสิ่ง แต่เวลานี้พวกเขาต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาหาโศ

ประธานจากทาโมประธาน สำหรับสิ่งนั้นพวกเขาต้องเริ่มทำความเพียรพยายามที่จริงจังรวดเร็ว เพราะพวกเขาเข้าใจว่าเวลาเหลือน้อยมาก พวกเขาารู้สึกว่า พวกเขาควรผูกมัดตนเองในการทำความเพียรพยายามให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พวกเขาควรทำความเพียรพยายามก่อนความตายจะมาถึง พวกเขาควรเก็บชาร์ตของพวกเขาด้วยเช่นกัน การศึกษานี้ง่ายมาก พร้อมกันกับสิ่งนั้นก็ยังมีประเด็นของการจดจำระลึกถึง เป็นที่จดจำว่า: โอ้ จิตใจเอ๋ย จดจำรามในเวลาเช้าตรู่! ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้ จิตใจของฉัน จดจำราม! ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีใครรู้ว่ารามคือใคร พวกเขาพูดถึงกษัตริย์รามผู้เป็นหัวหน้าของสกุลรฆู (Raghu) พวกเขาได้สร้างความสับสนอย่างมาก ใครคือรามผู้เป็นพระเจ้าของทุกคน? ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่สูญเสียเวลาและเงินทองของพวกเขา พ่อได้ให้โชคแห่งอาณาจักรโลกของลูกแก่ลูก ลูกทำอะไรกับสิ่งนั้น? 5000 ปีที่แล้วลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ ลูกได้สูญเสียมันไปอย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกได้เฝ้าแต่ลงมาอย่างไร เวลาที่ลูกต้องขึ้นไปอีกครั้ง ใช้เวลาหนึ่งวินาทีที่จะขึ้น และ 5000 ปีที่จะลงมา ใช้เวลาหนึ่งวินาทีสำหรับบราห์มาที่จะกลายเป็นวิษณุ และ 5000 ปีสำหรับวิษณุที่จะกลายเป็นบราห์มา บาบออธิบายประเด็นมากมายเหลือเกิน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ สวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้ลูกต้องไปจาก “ทอล์คกี้” (การมีเสียง) สู “มูฟวี่” (การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง) แล้วจาก “มูฟวี่” ไปสู่ความเงียบสงบ ดังนั้น จงพูดน้อยมาก พูดอย่างนุ่มนวล และด้วยความสูงศักดิ์อย่างยิ่ง

2. หลังจากเข้าใจความรู้นี้แล้ว จงทำความเพียรพยายามที่จริงจังรวดเร็ว ที่จะกลับมาหาโทประธาน เก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึงของลูก

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนกที่โอบบิน เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นต่อโลกนี้ และท่องทั่วไปในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เพื่อที่จะท่องทั่วไปในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน ด้วยเครื่องบินแห่งสติปัญญาของลูก จงกลายเป็นนกที่โอบบิน ใช้สติปัญญาของลูกที่จะไปที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ สิ่งนี้เพียงเป็นไปได้เมื่อลูกเป็นอิสระอย่างสมบูรณ์จากความผูกพันยึดมั่นต่อโลกนี้ โลกนี้นั้นไร้รสชาติ และเมื่อลูกไม่มีอะไรต้องทำกับโลกที่ไร้รสชาตินี้ ที่ซึ่งไม่มีการได้รับคุณประโยชน์ใด ๆ ลูกก็ควรหยุดไปที่นั่นด้วยสติปัญญาของลูก โลกนี้อยู่ในกันบังที่สุดของนรก และดังนั้นขออย่าได้มีความคิดหรือความฝันใดที่จะเข้าไปสู่โลกนี้

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ของสัจจะและกิริยามารยาทที่ดีผ่านใบหน้าของลูกและกิจกรรมของลูก คือความยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: โอบรับจิตวิญญาณของการยกระดับผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก

ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้สึกรับของการยกระดับและความเมตตา จะเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาเองจะพอใจและพวกเขาจะทำให้ผู้อื่นพอใจ ความมหัสจรรย์ของพวกเขา คือพวกเขาจะ

สร้างความหวังในผู้ที่สิ้นหวัง ตะเกียงแห่งความหวังของพวกเขาคงจุดอยู่เสมอสำหรับผู้คนและ
สถานการณ์ที่ผู้คนอื่นได้แสดงความสิ้นหวัง ด้วยความปรารถนาดีของพวกเขาในการยกระดับผู้อื่น พวกเขา
จะให้ความรัก พลัง คำพูดที่หวานชื่น และความร่วมมือของความจริงใจและความกระตือรือร้น และ
ทำให้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้มีพลัง นั่นคือ พวกเขาจะทำให้ชอทานกลายเป็นจักรพรรดิ